

Uddannelsesrådgiver Anna Bak Maigaard
Dekansekretariatet ST

Høring om uddannelsen Molekylær Medicin

Høringssvaret er blevet til efter fremsendelse af baggrundsrapporten og bilag til Institutets undervisningsudvalg med en invitation til at bidrage til høringssvaret enten på møde 17. maj eller på skrift. Herefter er høringssvaret blevet skrevet af undertegnede og fremsendes efter godkendelse af institutleder Thomas G. Jensen.

Indledningsvis vil vi gerne rose udvalget for en meget grundig rapport med mange konstruktive forslag til forbedring af en række centrale problemer ved uddannelsen i dens nuværende form.

Identitet

Vi har især bemærket overvejelserne om identitet og uddannelsens faglige profil, som også efter vores opfattelse er centrale at adressere.

Studenterne har ikke et fælles værested, hvor nye studerende kan møde ældre studerende; de har hidtil ikke haft færdiguddannede kandidater, som de har kunnet spejle deres egen uddannelse i, og der er ikke et institut eller en bygning, som bærer deres uddannelses navn. Fagbeskrivelsen for bachelordelen er stort set fremstillet ved kopiering af beskrivelsen for molekylærbiologi med erstatning af biologi med medicin.

Det er hæmmende for udviklingen af en faglig profil og identitet for de studerende og svækker incitamentet til at søge ind på denne frem for en anden og mere veletableret uddannelse. Rapporten tegner således et billede af en uddannelse med rodløse studerende, hvilket forstæeligt fører til frafald og omvalg.

Indhold og krav

Rapporten kommer i mindre omfang ind på, hvordan de erhvervede kompetencer matcher efterspørgslen på arbejdsmarkedet. Fagbeskrivelsen ligger i den bløde ende af taksonomien (beskrive frem for analysere, anvende, fortolke), og specielt sammenholdt med uddannelserne på KU og SDU, falder AU-uddannelsen på dette punkt igennem. Hvor en kandidat fra AU skal kunne indgå i en forskningsgruppe, skal en tilsvarende kandidat fra KU selvstændigt kunne varetage forskningsarbejde og lede andre. Ambitionsniveauet i uddannelsen er derfor for lavt og bør strammes op.

Fysiologi

Ole Sonne

Lektor, dr.med.

Dato: 22. maj 2013

Direkte tlf.: 87167729

Mobil tlf.: 28992521

Fax: 86129065

E-mail: os@fi.au.dk

Web: au.dk/os@fi

Afs. CVR-nr.: 31119103

Side 1/5

Vi mener, at der til billedet af uddannelsen og grundlaget for videreførelsen / forandringen af uddannelsen, også skal inddrages, at de studerende får for ringe erfaring med selvstændigt laboratoriarbejde og tilegner sig for få laboratoriemæssige færdigheder. Der burde på uddannelsen stilles større krav til selvstændighed, erhvervelse af færdigheder i form af relevante teknikker osv.

Vi finder det uhensigtsmæssigt, at kandidatdelen involverer et meget stort antal lærere. Dette udfordrer i unødigt grad kontinuiteten i studiet, idet det påhviler disse mange lærere at sætte sig ind i de studerendes tidligere curriculum, hvilket ikke er sket i tilstrækkelig grad iht. studenterevalueringerne. At kandidatfagene ikke kan adskilles i fagbeskrivelsen, idet de er sparsomme og endda enslydende fra fag til fag, kan virke demoraliserende for nye studerende.

Fysiske rammer

Det er allerede nævnt, at studenterne ikke opfatter nogen bygning som deres hjemmebase. Med et stort pres på AUs bygningsmasse, er det vanskeligt at afvikle holdundervisning endsige indføre gruppearbejde og projektbaseret undervisning. Et øget optag af studerende må nødvendigvis indebære en omlægning af studiets indhold i fx anatomi, da undervisningslokalerne til dette fag på nuværende tidspunkt ikke har ledig kapacitet. En nedskæring af undervisningsaktiviteter matcher således ikke ambitionen om at styrke disse.

De fysiske rammer kan også give en barriere for ønsket om ændring af uddannelsens indhold i form af mere "hands-on" på moderne teknikker.

Afvikling af undervisningen

Der er kulturforskelle mellem HE og ST. Det drejer sig om forskelle i kursustilrettelæggelse og –afvikling (uddannelsesspecifik undervisning på HE versus samundervisning på ST). Det første har den fordel, at undervisningen er tilrettet målgruppen, hvorimod det sidste giver en øget fleksibilitet og mulighed for meritoverførsel ved studieskift. Der er imidlertid også store kulturforskelle mellem de to fakulteters studieadministration. Dette vil af studenterne kunne opleves som uengageret sjusk, dårlig koordination og manglende overordnet ledelse af uddannelsen.

Finansiering

Mange lærere på HE blev involveret i uddannelsen samtidig med udsigten til en større tildeling af ressourcer (jf. bilag 3). Der blev oprettet specielle kurser, men projektmidler og nye VIP stillinger udeblev. Udmøntning decentralt af den genererede STÅ-indtægt vil virke stimulerende for gennemførelsen af forbedringerne i uddannelsen.

Forslag

Vi har drøftet, hvordan uddannelsen kan forandres, således at disse problemer imødegås.

Det er centralt, at der opnås en stærkere faglig profil, og at uddannelsen kommer til at fremstå som en helhed.

Det enkleste ville være, hvis hele uddannelsen blev samlet på ét sted, og her vil vi anbefale, at det sker på HE med forankring på Institut for Biomedicin og med eget studienavn. Det ville gøre det enklere at skabe en skarpere profil og sikre den efterspurgte *alignment* gennem hele uddannelsen. Dette vil også indebære, at der vil blive lagt større vægt på det eksperimentelle på kandidatdelen af uddannelsen, men med en bibeholdelse af det kliniske sigte (i modsætning til indhold).

Hvis man vælger at bevare den nuværende komplicerede model med delt forankring af uddannelsens to dele på to fakulteter med forskellig kultur, kræver det som minimum en opstramning i form af et fælles og styrket fagudvalg for at kunne etablere den nødvendige *alignment* og kontinuitet. Både på ledelses- og underviserniveau er det nødvendigt, at der etableres fora. Der savnes koordinering, bl.a. i forbindelse med bachelorprojekter, hvor tilrettelæggelsen af samundervisningen på ST overskygger og besværliggør gennemførelsen af praktiske projekter på HE, idet der ikke er tilstrækkelig sammenhængende tid (hele dage) til rådighed for de studerendes laboratoriearbejde. Dette har betydet, at flere lærere på HE ikke længere ønsker at være vejleder på bachelorprojekter.

Den faglige profil og det faglige indhold skal styrkes markant ved at forstærke såvel bachelor- som kandidatdelen med laboratorieøvelser med topmoderne udstyr, så de færdiguddannede kandidater er rustet til at arbejde i industrien og på hospitalerne, som (naturligvis) råder over et sådant udstyr. Dvs. at studenterne i højere grad skal matche arbejdsmarkedets forventninger.

Med de nuværende studieordninger er kapaciteten i de undervisningslokaler, vi i dag anvender fuldt udnyttede. Det er således ikke ukompliceret at forestille sig et øget optag. I stedet bør der sættes på en øget gennemførelse af de allerede optagne studenter. De ovenfor nævnte tiltag bidrager netop til dette.

Forudsætninger

Det er tydeligt, at bilag 3 er meget visionært, men lige så tydeligt, at vi i dag har en uddannelse, hvor disse visioner ikke indgår, og som derfor har problemer med at konkurrere nationalt.

I takt med en skærpelse af den faglige profil er det nødvendigt, at denne kan udfolde sig. Det er vanskeligt at opnå øget eksperimentel aktivitet, projektarbejde og selvstændighed med de nuværende fysiske rammer. Der mangler laboratorier af fornøden størrelse udstyret med topmoderne udstyr. Fx beder vi i øjeblikket de studerende om at lysmikroskopere færdige præparater, men molekylærmedicinerne burde også have adgang til konfokalmikroskoper, hvis indholdet af uddannelsen skal stå mål med intentionerne med uddannelsen.

Under forudsætning af, at der kan stilles den fornødne plads og de nødvendige ressourcer til rådighed hertil, kan der på Institut for Biomedicin også tilbydes selvstændigt laboratoriearbejde, således at der kan stilles større krav. Uanset hvilken model, der måtte vælges, er der nogle konkrete forudsætninger, der skal påpeges:

For det første skal de nødvendige ressourcer allokeres til de steder, hvor undervisningen finder sted. Mange undervisere ved Institut for Biomedicin har den opfattelse, at

undervisningsopgaverne på uddannelsen ikke er matchet af tilsvarende ressource-tilførsel.

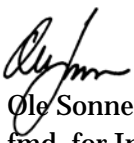
For det andet er man nødt til at forholde sig til de fysiske rammer. De studerende savner en identitet (fysisk og faglig), og dette kan efter vores opfattelse ikke alene genoprettes ved at skærpe den faglige profil. Det må også ske gennem allokering af lokaler til studiet. Herudover må det også nøje overvejes – parallelt, som med en række andre uddannelser – hvordan der fremadrettet kan tilbydes undervisningslokaler, der bedre står mål med indtaget.

Såfremt den faglige profil skal skærpes gennem mere selvstændigt laboratoriarbejde, er der behov for investeringer i både lokaler, apparatur og undervisningstimer. Det er derfor et spørgsmål, om en uddannelse med dette sigte overhovedet kan gennemføres for det udmeldte taxameter. Alternativet er at begrænse optaget så meget, at de optagne studenter vil kunne tillægge sig de nødvendige kompetencer gennem anvendelse af det eksisterende forskningsapparat.

Afslutningsvis stiller vi derfor det første og overordnede spørgsmål: Kan og vil man allokere de nødvendige ressourcer med forhøjet taxameter til en krævende uddannelse ligesom det sker på KU, hvor Novo Nordisk støtter gennemførelsen af en eliteuddannelse? Eller stiller man sig tilfreds med en uddannelse, der ikke er konkurrencedygtig på nationalt plan?

Vi ser frem til de videre drøftelser om uddannelsen og håber – og forventer – at blive inddraget løbende.

Med venlig hilsen
p.I.v.

Ole Sonne
fmd. for Instituttets undervisningsudvalg
lektor, dr.med.

Kopi til:
Instituttleder Thomas G. Jensen
Instituttets undervisningsudvalg

PS

der er et par faktuelle fejl i bilagsmaterialet.

Bilag 12: Cellebiologi 1 er nævnt p. 45, men cellebiologi 2 i 3. og 4. kvarter er ikke omtalt.

Bilag 15: undervisningen i cellebiologi gives ikke kun ved studenterunderviser men ved VIP + studenterunderviser

Side 5/5